

disse såkaldt lukkede kredsløb, hvor der er stærk kontrol med det, går over til at bruge mindre farlige stoffer, hvor folk kommer i direkte kontakt med dem, kan det godt være, at den arbejdsmiljømæssige påvirkning for den enkelte kan være langt alvorligere.

Så derfor tror jeg, man er nødt til at have et nuanceret synspunkt, hvad angår disse ting.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at gentage over for hr. Thulesen Dahl, at der ikke er en ny linje i CD med hensyn til, hvem der stemmer for hvad i dette Ting. Jeg dokumenterede i den korte bemærkning tidligere over for hr. Thulesen Dahl, at vi allerede i 1970'erne i forhold til Fremskridtspartiet vendte os voldsomt mod den holdning, at man skulle stemme imod et forslag, blot fordi Fremskridtspartiet stemte for det. Hvis man er enig i forslaget, er jeg da lige ved at sige, at så er det da ligegyldigt, hvem der stemmer for det. Det har vi fastholdt siden 1970'erne, og det har vi altid sagt.

Det, hr. Thulesen Dahl har fået galt i halsen – eller i ørerne, eller hvor det nu er – er, at CD i valgkampen og lige siden har markeret, at vi på en lang række grundlæggende områder er fundamentalt uenige med SF og med Enhedslisten, og vi opfatter det altså som vores opgave at lede regeringen i en anden retning.

Det betyder jo så naturligvis, at der er en lang række områder, hvor det ville være en umulighed, men når der så endelig dukker et enkelt lille område op, hvor vi kan blive enige, så kan man altså ikke få os til at stemme mod, blot fordi SF og Enhedslisten stemmer for det. Det er jo regeringens forslag, der stort set er kommet igennem.

Det ændrer ikke noget ved, at jeg af miljømæssige grunde mener, det er en ulykke, at Venstre og De Konservative ikke er med i den samlede indsats omkring miljøet og erhvervslivet. Og når jeg siger, det er en ulykke, så er det, fordi jeg tror, at forståelsen for den indsats omkring miljøet og erhvervslivet ville være langt større, hvis Venstre og De Konservative ville bevæge sig væk fra sofaerne og komme med i arbejdet, end hvis det i befolkningen og i erhvervslivet bliver opfattet som den ene halvdel mod den anden.

Jeg mener virkelig, der er meget både psykologi og realitet i, at Venstre, De Konservative og regeringen – med al respekt for SF og Enhedslisten – i et samarbejde ville skabe en langt stør-

re forståelse for denne miljøindsats. Men man kan jo ikke altid tvinge folk til at gå i arbejde; det kan man i al fald ikke med Venstre og De Konservative.

Hvad angår dette forslag, er vi for det. Men jeg vil godt berolige navnlig Venstres ordfører med, at dette forslag altså ikke er starten på en lang række af ukritisk gennemførte grønne afgifter. Grønne afgifter er både i regeringsgrundlaget og i regeringens generelle politik nævnt som ét af flere instrumenter, der kan bruges.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg i nogle sammenhænge nærmest vil betegne grønne afgifter som amoralske, amoralske i den forstand, at hvis man accepterer, at virksomheder ved at betale mere kan blive ved med at svine, så er der noget galt. Derfor er vi meget kritiske over for grønne afgifter. Men som jeg én gang tidligere har sagt, at lige så forkert det er at forselse sig fuldstændig hæmningsløst i grønne afgifter og gennemføre dem for enhver pris, lige så forkert er det at hade grønne afgifter for enhver pris. Det er ét af flere instrumenter, og vi ser yderst kritisk på forslag efter forslag efter forslag, og jeg kan love hr. Løgstrup Madsen, at vores hjemmearbejde er godt nok.

Alle de tekniske problemer, der er blevet rejst her i dag, har jeg allerede én gang opfordret til at vi kigger på i udvalget. Jamen det er da klart, at kan man gøre et forslag endnu bedre administrerbart, endnu lettere at have med at gøre, så har vi ingen problemer med det. Så lad os kigge på det. Det gør selvfølgelig, at udvalgsarbejdet er vigtigt, og jeg håber så, at Venstre og De Konservative under udvalgsarbejdet vil agere mere positivt, end de har gjort i de grundlæggende forhandlinger om dette her.

Jeg vil så i øvrigt slutte med at opfordre Venstre og De Konservative til at holde op med at melde sig ud. Det er så træls at have som et af sine store ønsker, at Venstre og De Konservative skal være med til en miljøindsats omkring erhvervslivet, og så opleve, at de, man står og frier til, bare vender ryggen til. Det er aldrig rart at blive afslået i et frieri, men det er bestemt meget, meget ubehageligt, at den, man frier til, bagefter håner én for det, man ellers gør.

Det mindste, man vel kunne forlange af de partier, der melder sig fuldstændig ud af forhandlingerne, var da, at de lod være med at stille sig op og spille overhelte bagefter, som Venstre og De Konservative – synes jeg – har gjort her i debatten i dag.